

blot, naar det drejer sig om Start af et Aktieselskab, men ogsaa naar Bestyrelsen foreslaar en Generalforsamling at udvide Aktiekapitalen paa Basis af de og de Værdier, som Bestyrelsen foreslaar skal indgaa i Aktieselskabet. Hvis det er Generalforsamlingen selv, der tager Initiativet, er det en anden Ting; men i de allerfleste Tilfælde er det jo Bestyrelsen, som kommer med Forslaget, og saa maa Bestyrelsen, der er den eneste, som virkelig har Adgang til at vurdere de Ting, der tages ind som Basis for Aktietegning, ogsaa tage Ansvaret derfor.

Til det ærede Medlem Hr. Sven vil jeg gerne sige, at dette, at Aktieselskabsformen er særlig demokratisk, maa jo i hvert Fald tages med et vist Forbehold. Selve Udøvelsen af de Rettigheder, Aktionærerne har, er i hvert Fald ikke demokratisk. Rettighederne er i høj Grad afhængige af, hvor mange Aktier den paa-gældende Aktionær har, det vil sige, at en Mand kan somme Tider have 1 000 Stemmer, medens en anden Mand, der maaske er ligesaa dygtig, kun har een Stemme. Men der har slet ikke været Tale om, at vi fra vor Side har villet lægge Hindringer i Vejen for en Udvikling af Aktieselskabsvæsenet. Tværtimod — jeg kan nemlig ikke give det ærede Medlem Ret i, at det skal kaldes Udvikling, at et Aktieselskab et Aar udnytter en Højkonjunktur langt ud over det rimelige og saa maaske en Række andre Aar overhovedet ikke kan komme ud af Stedet, ja maaske endog arbejder sig tilbage. Det, der skal forstaaes ved Udvikling, er den fortsatte fremadskridende Udvikling, og den naas bedst ved en fornuftig Konsolidering, der tager Hensyn til de virkelige Forhold, og som giver Garantier for, at de anslaaede Værdier virkelig ogsaa er til Stede, og giver Garantier mod en Udvandning af Selskaberne, som maaske kan tvinge dem til at indstille deres Virksomhed. Maa jeg til Slut sige til det ærede Medlem, at hvis de her foreslaaede Konsolideringsbestemmelser skal være Forberedelse til en Socialisering, saa leverer det ærede Medlem Hr. Sven et udmærket Bevis for, hvor nødvendig Socialisering er, for indtil dette Øjeblik er der endnu ingen, der har paavist, at en eneste af de foreslaaede Konsolideringsbestemmelser er urimelig eller ligger ud over, hvad der maa kræves af en sund og virkelig levedygtig Forretning.

C. O. Pedersen: Hvad der er sagt, giver ikke Anledning til mange Bemærkninger. Jeg ønsker dog at sige til det ærede

Medlem Hr. Gustav Pedersen, at jeg finder det ganske irrationelt, naar han i § 20 vil paalægge Bestyrelsen et Ansvar, som Generalforsamlingen har i Henhold til § 19. Naar det er saaledes i et Aktieselskab, at Generalforsamlingen beslutter, hvorvidt en Forhøjelse af Aktiekapitalen skal ske eller ikke, kan man ikke bagefter gøre Bestyrelsen ansvarlig herfor, selv om den har anbefalet, at dette sker. Generalforsamlingen maa i Forvejen undersøge, om Værdiansættelserne er rigtige, og man kan ikke bagefter gøre andre ansvarlige end dem, der har taget Beslutningen.

Naar Sparerne skal have ubetinget Sikkerhed for deres Penge eller den bedst mulige Sikkerhed, bør man advare dem mod at interessere sig i Aktieselskaber, og man bør ligeledes sige til dem, at de ved at holde sig til Banker, der staar som Financiers for Aktieselskaberne, løber en Risiko, som de vil undgaa, hvis de holder sig til Sparekasserne. Der er en Forskel paa Sparekassers og Bankers Anbringelse af deres Kapital. Det kan ikke nytte noget, at Sparerne i Tillid til, at Staten gennem sin Lovgivning staar som den store Formynder, indlader sig med Aktievæsenet, hverken som Aktionærer i Selskaber eller ad Omveje som Aktionærer i Banker, der finansierer Aktieselskaber, og saa venter, at Staten bagefter eventuelt træder til og hjælper dem. Det kan heller ikke nytte, at de venter, at Staten kan skabe Sikkerhedsforanstaltninger, for det er ganske udelukket. Derfor bør man henvise dem, der kræver Sikkerhed, til Sparekasser og til Obligationer. De, der vil have Fortjenesten og tage Risikoen, kan gaa en anden Vej.

Jeg kan ikke billige det Standpunkt, som det ærede Medlem vedvarende indtager over for nystiftede Aktieselskaber, for jeg kan ikke se rettere, end at saadanne Selskaber meget vel kan være berettiget til lige saavel som Selskaber, der har virket i længere Tid, at udbetale større Udbytte de første Aar; det maa udelukkende afhænge af deres Konsolidering, hvor stort Overskuddet er, og om Kapitalen er fuldt indbetalt.

Til Slut skal jeg gøre en Bemærkning angaaende § 1, Stykke 2. Jeg er slet ikke gaaet ind paa dette Punkt i min første Udtalelse, men skal nu i Anledning af det ærede Medlem Hr. Zahles Bemærkninger udtale, at hvis dette Afsnit ikke havde haft denne Formulering, vilde det have været ganske umuligt for os at medvirke til Gennemførelsen af dette Lovforslag. Hvis et Lovforslag af denne Beskaffenhed skulde kunne